

[Lenger]

standse hykleriet og sige det ligeud. Efter spørgerens opfattelse ville en retsforfølgning sætte domstolene i en yderst pikant situation, fordi medskyldige til efterlyste allerede er dømt til døden, men siden da er dødsstraf i alle andre sammenhænge afskaffet i Danmark. En dødsdom i Danmark i 1985 ville være pinlig, men forskelsbehandlingen af de forskellige skyldige i samme sager ville også være pinlig. Dette problem løses ikke ved at stikke hovedet i busken, men ved at tage åbent stilling. Enten er de pågældende efterlyst med henblik på retsforfølgning, eller også er de det ikke. Tilsyneladende er de – trods justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 800 – ikke efterlyst, idet politiet i hvert fald intet foretager sig for at få fat på dem.

I så fald ville det – efter spørgerens mening – være mere rimeligt at ophæve straffelovstillægget.

Svar (26/3 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter retsplejelovens regler er det politiets opgave at efterforske formodede straffbare forhold, og det er i givet fald anklagemyndigheden, der skal tage stilling til spørgsmålet om tiltalerejsning.

Som oplyst i min besvarelse af 8. marts 1985 af spørgsmål nr. S 799 overvejer regeringen ikke at tage initiativ til at ophæve de bestemmelser, hvortil der er henvist i begrundelsen for det stillede spørgsmål.

Spm. nr. S 884

Til *justitsministeren (13/3 85)* af:

Lenger (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at samtlige de personer, som er efterlyst efter lov nr. 259 af 1. juni 1945 (straffelovstillægget), også ville kunne strafforfølges efter lov nr. 126 af 15. april 1930 (borgerlig straffelov), dog således, at de ikke ville risikere dødsstraf?«

Begrundelse

Straffelovstillægget bestod bl.a. af en forhøjelse af strafferammerne for forhold, der i forvejen var straffbare, en efterfølgende strafbarhed af en række andre forhold samt en ophævelse af alle forældelsesregler.

Hvis der i dag, jfr. justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 800, eftersøges personer alene for forhold, som med tilbagevirkende kraft blev gjort straffbare, er det indlysende, at en ophævelse af straffelovstillægget ville indebære straffrihed for disse personer.

Men efter spørgerens opfattelse forekommer noget sådant usandsynligt. De personer, som fortsat efterlyses, må antages at have begået lovovertrædelser, der er af en sådan karakter, at de heller ikke ville forældes efter reglerne i borgerlig straffelov. Men en væsentlig forskel ville være, at de ikke ville risikere dødsstraf, for den er i mellemtiden afskaffet såvel for forhold, der finder sted i krigstid, som generelt i den militære straffelov.

Svar (26/3 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Som jeg har oplyst i min besvarelse af 8. marts 1985 af spørgsmål nr. S 800, er der fortsat i rigsregistraturen registreret et mindre antal personer, som er efterlyst som sigtet for grove forbrydelser, bl.a. drab begået under besættelsen. Som det endvidere fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 800, er oplysningerne i det centrale kriminalregister i almindelighed ikke tilgængelige for offentligheden, og jeg finder bl.a. under hensyn hertil fortsat ikke grundlag for at meddele oplysninger om de pågældende konkrete sager.

I den forbindelse skal det tilføjes, at spørgsmål om tiltalerejsning, herunder udformning af en eventuel tiltale, i givet fald afgøres af anklagemyndigheden.

Spm. nr. S 885

Til *justitsministeren (13/3 85)* af:

Lenger (VS):

»Hvad er årsagen til, at en fange i anstalten ved Herstedvester ikke må have billeder af en søn og af Lenin hængende på cellens ydervæg, men godt må have billeder af statsministeren og justitsministeren hængende på samme ydervæg?«

Begrundelse

En fange i anstalten ved Herstedvester fik for nogen tid siden påbud om at fjerne bille-